

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

МАТЕРІАЛИ

VIII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

15 – 16 жовтня 2020 р.

**ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА
ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

Одеса

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції 15-16 жовтня 2020 р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2020. – 280 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Редакційна колегія:

Агеева І.М. - к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. - д.е.н., доц., Купріна Н.М. - к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. - д.е.н., проф., Павлов О.І. - д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. - д.е.н., доц., Савенко І.І. - д.е.н., проф., Ніколюк О.В. – д.е.н., доц., Каламан О.Б. – к.е.н., доц., Мельник Ю.М. – д.е.н., доц.

- сприяння залученню інвестицій у галузі;
- удосконалення системи ціноутворення;
- спрощення системи оподаткування.

Отже, метою стратегії розвитку галузі м'ясного скотарства України у довгостроковій перспективі є формування ефективного та стабільного виробництва якісного м'яса яловичини, свинини і т.д., що гарантуватиме продовольчу безпеку країни, насичення ринку доступними для всіх верств населення м'ясними продуктами харчування, забезпечуватиме промисловість сировиною. Для її реалізації потрібно пришвидшити відродження галузей м'ясного скотарства і на цій основі зменшити імпорт м'яса при поступовому підвищенні споживання рекомендованих норм харчування на душу населення, а також сформувати організаційно-технологічні та фінансово-економічні умови з метою підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарських товаровиробників й одночасно поліпшити рівень зайнятості на сільських територіях.

Стратегія розвитку галузей м'ясного скотарства України у національному вимірі має реалізуватися на основі підвищення конкурентоспроможності та якості м'ясної продукції, що передбачає модернізацію кормовиробництва, ресурсної забезпеченості матеріально-технічної і організаційно-технологічних компонентів, створення сприятливих фінансовоекономічних умов функціонування високоефективного тваринництва[3].

Література

1. Ціхановська В.М. Розвиток агропродовольчого ринку України в умовах глобалізації : монографія / В.М. Ціхановська. – Вінниця : Вінн. міськ. друк., 2014. – 446 с.
2. Гаряча агрополітика [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://agropolit.com/infographics/view/94>
3. Науково-виробничий журнал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/3467/1/InnEco_8_2013_12-16.pdf

РОЗРОБКА СИСТЕМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА В КРИЗОВИХ УМОВАХ

**Корсікова Н.М. к.е.н., доцент, Бондаренко А. І, магістр
Одеська національна академія харчових технологій**

Кризові ситуації можуть виникати на всіх стадіях життєвого циклу підприємства. Залежно від глибини кризи і характеру застосовуваних процедур процес антикризового управління може протікати або активно, або пасивно.

Так, в разі виникнення негативних тенденцій тимчасового характеру в активному функціонуванні системи антикризового управління немає необхідності. В умовах же стійкого економічного спаду, який супроводжується

хронічною неплатоспроможністю підприємства, воно повинно активізуватися в міру погіршення ситуації.

Формування системи сталого розвитку підприємства в кризових умовах перш за все повинно починатися з вирішення найбільш значущою проблеми антикризового управління - визначення на ранніх стадіях кризи самої можливості виведення підприємства на рівень нормального функціонування і результативного розвитку.

Недолік багатьох систем індикації ризику банкрутства в тому, що вони сконцентровані на фінансових показниках і в кращому випадку дозволяють зробити висновок про проблеми підприємства, коли ознаки банкрутства помітні неозброєним оком [1,2]. Саме тому крім аналізу фінансового стану необхідно досліджувати і весь процес функціонування підприємства.

При аналізі питань, що відносяться безпосередньо до організації виробництва продукції, антикризовий керівник повинен проаналізувати:

- стан обладнання, його походження, рівень технології, характер зносу, якість обслуговування, потенційні можливості;
- види сировини, яку застосовують, стан складського хазяйства;
- стан нерухомого майна;
- стан обліку і звітності, організації управління, роботи служби безпеки;
- відносини з постачальниками сировини, ціни на необхідну сировину і обладнання, можливості їх безперебійного постачання, відтермінування платежів, готовності постачальників працювати і надалі;
- питання постачання електроенергії, води, тепла тощо;
- положення підприємства на ринках і попит на продукцію підприємства;
- відповідність кадрів поставленим завданням та інші аспекти діяльності підприємства.

Всю сукупність дій в умовах кризи можна звести до двох напрямків: першочерговим і довгостроковим. Довгострокові дії пов'язані, в першу чергу, з розробкою профілактичних заходів і реалізацією антикризової стратегії, яка представляє собою систему заходів з реформування підприємства. Саме профілактична діяльність дозволяє попередити кризу або пом'якшити її, мобілізувавши всі наявні ресурси.

Серед таких заходів можна виділити такі:

- інноваційне реформування, тобто підвищення сприйнятливості діяльності підприємства до використання інновацій та залучення інвестицій під прибуткові проекти;
- припинення збиткових видів діяльності;
- впровадження прогресивних норм, нормативів і ресурсозберігаючих технологій, використання вторинної сировини;
- консолідація - об'єднання роз'єднаних самостійних і напівсамостійних структур в різні форми об'єднань, які зможуть акумулювати товарні та фінансові потоки, упорядкувати ціноутворення, підвищити імідж здійснюваної діяльності;
- розумне об'єднання сировинних і переробних потужностей;

- формування комплексної інформаційної системи;
- електронізація ведення бізнесу, що забезпечує можливість безпосередньо спілкуватися зі своїми економічними партнерами незалежно від їх місця розташування, оптимізувати політику в області цін, управляти запасами і витратами, проводити активний маркетинг, оперативно перебудовувати стратегію розвитку.

Крім того, ефективній протидії кризам сприяє розвинена інноваційна інфраструктура, яка, в найзагальнішому вигляді, є організаційною, матеріальною, фінансово-кредитною, інформаційною базою для створення умов, які сприяють ефективному розподілу ресурсів і наданню послуг для розвитку інноваційної діяльності, технологічного трансферту, комерціалізації науково-технічної продукції.

В рамках даної інфраструктури отримують значний розвиток такі елементи системи, як науково-технічні парки, бізнес-інкубатори, центри високих технологій тощо. Діяльність цих організацій також сприяє вирішенню завдань інноваційної політики в рамках антикризового управління.

Але слід враховувати, що антикризові інновації вимагають капіталовкладень, які повинні відрізнятися:

- коротким терміном окупності – меншим, ніж час, відпущений для подолання кризового стану підприємства;
- малобюджетністю, тобто доступним підприємству розміром інвестицій;
- ретельною опрацьованістю схем фінансування.

Так при освоєнні антикризових інновацій можуть застосовуватися наступні способи фінансування:

- самофінансування з поточних доходів або накопичених прибутків, амортизаційного та інших фондів, а також доходів від продажу надмірних активів;
- стороннє партнерське фінансування за рахунок залучення в пайовий бізнес нових партнерів;
- стороннє позикове фінансування у формі банківських кредитів, випуску облігацій, реструктуризації кредиторської заборгованості і т.п.;
- змішані форми фінансування, зокрема інноваційний кредит і випуск конвертованих акцій і облігацій.

Можливим рішенням для підприємства з незадовільними фінансово-економічними показниками його діяльності є проведення реструктуризації та його фінансового оздоровлення.

Реструктуризація – це процес здійснення організаційно-економічних, правових і технічних заходів, спрямованих на зміну структури підприємства, його управління, форми власності, організаційно-правових форм, з метою фінансового оздоровлення підприємства, збільшення обсягу випуску продукції та підвищення ефективності виробництва.

Але реструктуризація є лише частиною загальної програми реформування підприємства в кризових умовах.

Література

1. Терещенко О.О., Стецько М.В. Системи показників у концепції фінансового контролінгу у сфері бізнесу. Фінанси України, 2013. №11. С. 66-83.
2. Островська Г., Квасовський О. Аналіз практики використання зарубіжних методик (моделей) прогнозування ймовірності банкрутства підприємств. Галицький економічний вісник, 2011. № 2(31). С.99-111.
3. Пастушенко М.А. Нові інноваційні форми регіонального розвитку. Теорія і практика державного управління. ХарківВидавництво ХарРІ НАДУ“Магістр”, 2011. Вип 3 (34). С. 332-338.

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Мануїлова К.В., д. н. держ. упр., доцент,
Мужайло В. Д., к.е.н., доцент,
Одеська національна академія харчових технологій

Запровадження у 2014 р. реформи децентралізації влади України привело до кардинальних змін в органах публічної влади та в адміністративно-територіальному устрої нашої держави. Зокрема, реформою децентралізації влади передбачено:

- делегування значної частини повноважень і фінансових ресурсів від державних органів до органів місцевого самоврядування;
- основною територіальною одиницею в умовах децентралізації влади стає спроможна об'єднана територіальна громада (далі - ОТГ) з виборною владою, широкими повноваженнями та значними фінансово-матеріальними й людськими ресурсами;
- органи влади ОТГ мають надавати своїм мешканцям більшість публічних послуг (довідки, паспорти тощо).

Останнє, з одного боку, сприяє створенню умов для більш швидкої, зручної, прозорої й ефективної роботи органів публічної влади на місцевому рівні, а з іншого боку, вимагає від держави створення та функціонування єдиної інформаційної системи, що спроможна об'єднати всі структури органів публічної влади для зручного сервісу та швидкого й прозорого обміну інформацією, уніфікації та стандартизації всіх управлінських документів, а також для швидкого та якісного документообігу (зокрема електронного документообігу) в усіх органах публічної влади в країні.

Для розв'язання поставлених завдань в кожній ОТГ реформою децентралізації влади передбачено створення Центрів надання адміністративних послуг (далі - ЦНАП), які мають застосовувати у своїй роботі так зване електронне урядування (е-урядування) .

52	СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ БОРОШНОМЕЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ Відоменко І.О., к.е.н., доц., Гордієнко Л.Л., к.т.н., доц., ОНАХТ, м. Одеса	149
53	ДОСЛІДЖЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА Відоменко І.О., к.е.н., доц., Мазур К.С., магістр, ОНАХТ, м. Одеса	152
54	ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ВИНОРІБНОЇ ГАЛУЗІ Відоменко І.О., к.е.н., доц., Проданова Г.О., магістр, ОНАХТ, м. Одеса	154
55	ВПРОВАДЖЕННЯ ЗАХОДІВ ПО РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ ЗРОСТАННЯ В ГОТЕЛЬНИХ МЕРЕЖАХ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД Дьяченко Ю.В., к.е.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	157
56	ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЛОГІСТИЧНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ Дроздова В.А., к.е.н., доцент, Репінська-Чуркіна К.О., магістр, ОНАХТ, м. Одеса	160
57	СТРАТЕГІЧНИЙ АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ВИНОРІБНИХ ПІДПРИЄМСТВ Каламан О. Б., к.е.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	163
58	ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВИХ ЯКОСТЕЙ ПЕРСОНАЛУ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ РОБОТИ ПІДПРИЄМСТВ Козак К.Б., к.е.н, доцент, Мірковець Ю.Л., магістр, ОНАХТ, м. Одеса	166
59	ЛЮДСЬКИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ОСНОВА СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД Козак К.Б., к.е.н, доцент, Мироненко Б.В., магістр, ОНАХТ, м. Одеса	169
60	ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ СИСТЕМИ МОТИВАЦІЇ ЛОГІСТИЧНИХ ПІДРОЗДІЛІВ НА ФІНАНСОВІ ПОКАЗНИКИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА Козак К.Б., к.е.н, доцент, Дроздова Є.А., магістр, ОНАХТ, м. Одеса	172
61	ПАРАДИГМА УПРАВЛІННЯ СТРАТЕГІЧНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА Колеснікова К.С., к.е.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	174
62	АНАЛІЗ ЗОВНІШНІХ ФАКТОРІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ Коренман Є. М., ст. викладач, ОНАХТ, м. Одеса	176
63	СТАРТЕГІЧНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ РИНКУ М'ЯСА ТА М'ЯСНОЇ ПРОДУКЦІЇ Коренман Є. М., ст. викладач, Русецька А.О., студентка, ОНАХТ, м. Одеса	180
64	РОЗРОБКА СИСТЕМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА В КРИЗОВИХ УМОВАХ Корсікова Н.М. к.е.н., доцент, Бондаренко А. І, магістр, ОНАХТ, м. Одеса	181
65	ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ Мануїлова К.В., д. н. держ. упр., доцент, Мужайло В. Д., к.е.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	184
66	ЛОЯЛЬНІСТЬ СПОЖИВАЧІВ ЯК СКЛADOVA ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ТИМЧАСОВОГО РОЗМІЩЕННЯ Дьяченко Ю.В., к.е.н., доцент, Полоус Д.Т. магістр, ОНАХТ, м. Одеса	186
67	ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ І УПРАВЛІНСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ. Пурцхванідзе О.В., канд. філос. наук, доцент, Новікова В.С., студентка, ОНАХТ, м. Одеса	189
68	ОРГАНІЧНЕ ВИРОБНИЦТВО В УКРАЇНІ ТА СВІТІ. РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ Ринкова А.А., аспірантка, ОНАХТ, м. Одеса	192
69	ІННОВАЦІЇ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	196